

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2017,

kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 147/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 122/2012 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb. a zákona č. .../2017 Sb., se mění takto:

1. V § 19 odst. 1 písm. e) se za slova „organizačních změn“ vkládají slova „nebo po odvolání ze služebního místa podle jiného právního předpisu⁵⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 55zní:

„⁵⁵⁾ Například zákon č. 219/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 153/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 26 odst. 1 se věta čtvrtá nahrazuje větou: „Za nepřetržitý se považuje režim výkonu služby, v němž se vojáci 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu vzájemně střídají k zajištění nepřetržitého plnění služebních povinností.“.

3. V § 28 odst. 1 se slovo „vojenských“ zrušuje.

4. V § 29 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Do počtu hodin nejvýše přípustné služby nad základní týdenní dobu služby ve vyrovnávacím období podle odstavce 3 věty první se nezahrnuje služba, za kterou bylo vojákovu poskytnuto náhradní volno.“.

5. V nadpise § 31b, § 31b odst. 1 a 2, nadpise § 31c, § 31c odst. 1, 3, 4 a 7 až 9, § 68j odst. 8 a § v 143 odst. 4 písm. d) se slova „na území České republiky“ zrušují.

6. V § 31c se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Ministr může pro konkrétní nepřetržité vojenské nasazení podle míry a intenzity rizika a doby trvání nepřetržitého vojenského nasazení zvýšit nárok na volno za ukončených 48 hodin výkonu služby až na 16 hodin.“.

7. V § 31c odst. 7 se za slova „vojenském nasazení“ vkládají slova „, nepřetržitým vojenském výcviku nebo intenzivním vojenském výcviku“.

8. V § 61a odstavec 3 zní:

„(3) Manželům, kteří jsou oba vojáky, se výše služebního příspěvku zvyšuje podle odstavce 1 jen za nezaopatřené děti podle § 71 odst. 5, a to jen jednomu z nich. V případě druhá a družky se pro účely zvýšení služebního příspěvku postupuje podle věty první obdobně.“.

9. V § 68d se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Vojákovi, který má rozvrženu základní týdenní dobu služby rovnoměrně a v kalendářním měsíci vykonal službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitým režimu výkonu služby v rozsahu alespoň 80 hodin, náleží za tento měsíc příplatek podle odstavce 1.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

10. V § 68e se slova „vojenského záchranného útvaru,“ a slova „, který je ministrem zmocněn k samostatnému hospodaření s veřejnými prostředky, sestavování ekonomického výkazu o vyčleněných a použitých finančních prostředcích a personálních a majetkových zdrojích,“ zrušují.

11. V § 68i odst. 2 písmeno b) zní:

„b) je zajat nebo se stal v průběhu zahraniční operace nezvěstným, nejednalo-li se o svémocné odloučení nebo zběhnutí, nebo“.

12. V § 71 odst. 6 se slova „, anebo vojenský záchranný útvar, v němž je voják služebně zařazen“ nahrazují slovy „, v němž má voják místo výkonu služby“.

13. V § 77 odst. 2 se text „§ 72 odst. 1 písm. e)“ nahrazuje textem „§ 74 odst. 5“ a na konci odstavce 2 se doplňují věty „Má-li voják více bydlišť, určí si pro účely náhrady jízdních výdajů jedno z nich. Jestliže má bydliště v zahraničí, poskytuje se mu náhrada jízdních výdajů jen za dopravu uskutečněnou na území České republiky.“.

14. V § 77 odstavec 4 zní:

„(4) Náhrada podle odstavce 2 se poskytuje měsíčně a vyplácí se bezhotovostně spolu se služebním platem v pravidelném termínu jeho výplaty. Výše náhrady se určí podle nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti mezi místem bydliště a místem výkonu služby, a to vždy jen pro území České republiky. Výši jízdného v závislosti na kilometrové vzdálenosti a postup pro určení nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

15. V § 79 odst. 3 se za slova „nákladů stanoví“ vkládají slova „pro jednotlivé hodnosti“.

16. V § 143 odst. 1 závěrečná část ustanovení zní: „Za dobu výkonu služby se pro účely zvýšeného zápočtu doby služby považuje i doba čerpání řádné a zvláštní dovolené, preventivní rehabilitace podle § 97 a mimořádné rehabilitace podle § 97a, doba čerpání náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a doba čerpání volna z důvodu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení. Zvýšený zápočet doby služby se stanoví za celé kalendářní měsíce. Doba jednotlivých dnů v necelých měsících se sčítá a každých 30 dnů se hodnotí jako měsíc.“.
17. V § 145a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:
„o) stanovení výše stabilizačního příspěvku.“.
18. V § 163a odst. 1 se slova „v zahraniční operaci“ zrušují.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

**Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace (RIA)
SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA**

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu zákona: Zákon, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo obrany	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozvedte prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona
Implementace práva EU: ne	
2. Cíl návrhu zákona	
<p>Účelem předkládaného návrhu zákona je především zpřesnění nejednoznačné právní úpravy u některých institutů uplatněných v zákoně o vojácích z povolání s cílem jasně a předvídatelně formulovat práva vojáka z povolání a zamezit tak případným možným soudním sporům.</p> <p>Návrhem zákona je dále snižována administrativní náročnost a zjednodušuje se řízení ve věcech služebního poměru.</p> <p>K zajištění jednoznačné právní úpravy v rovině odměňování se navrhuje zejména zpřesnění podmínek nároku vojáka z povolání na služební příspěvek na bydlení, na služební plat a na náhradu jízdních výdajů při dojíždění do místa výkonu služby. Dále jde o upřesnění procesního způsobu určení výše stabilizačního příspěvku.</p>	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty:	
Finanční krytí upravovaných nebo nově navrhovaných institutů bude zabezpečeno v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany. Realizací návrhu novely nedojde k tlaku na navyšování objemu prostředků na platy a ostatní platby za provedenou práci v rozpočtové kapitole Ministerstva obrany a návrh zákona ani do budoucna nepředstavuje dopady nad rámec dosavadních parametrů v platové oblasti rozpočtu kapitola Ministerstva obrany.	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty:	
Navrhovaná právní úprava nemá dopad na podnikatelské prostředí České republiky.	
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)	
Návrh nemá žádné dopady na územní samosprávné celky.	
3.4 Sociální dopady:	
Navrhovaná právní úprava nemá žádné sociální dopady.	
3.5 Dopady na životní prostředí:	
Návrh nemá žádné dopady na životní prostředí.	

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA O HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE (RIA)

1. DŮVOD PŘEDLOŽENÍ A CÍLE

1.1. Název

Zákon, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

1.2. Definice problému

Poměrně rozsáhlá novela zákona o vojácích z povolání, která vstoupila v účinnost dnem 1. července 2015, zásadním způsobem změnila podmínky výkonu služby a stanovila nový způsob odměňování vojáků z povolání.

Na základě provedené analýzy dopadů výše uvedené novely, která byla provedena jednotlivými organizačními celky Ministerstva obrany v okruhu jejich působnosti, byly shromážděny podklady pro úpravu některých institutů zákona o vojácích z povolání.

Především ze strany náčelníka Generálního štábu Armády České republiky, ředitele Vojenského zpravodajství a náčelníka Vojenské policie, kteří zastupují rozhodující složky rezortu Ministerstva obrany, a dále ředitelem odboru inspekce ministra obrany byla vnesena řada drobných podnětů na úpravu zákona č. 221/1999 Sb., a to v celém jeho průřezu (důvody propuštění, výkon služby, služební plat a ostatní peněžní náležitosti, výsluhové náležitosti nebo řízení ve věcech služebního poměru), kterými pojmenovali problematiku ustanovení právního předpisu, která omezují služební orgán při efektivním využívání doby služby vojáka, představují zbytečnou administrativní zátěž, popř. představují neúčelnou regulaci právním předpisem. Většina problémů je dlouhodobého charakteru (podmínky výkonu a doby služby, náhrada jízdních výdajů při cestách z místa bydliště do místa výkonu služby, náhrada zvýšených životních nákladů, výsluhové náležitosti, řízení ve věcech služebního poměru; viz dále konkrétněji ve zhodnocení stávající právní úpravy). V některých oblastech byly shledány možné problémy do budoucna. Na základě vyhodnocení podstaty četných dotazů, žádostí a odvolání vůči personálním rozkazům ve věci určení služebního platu bylo konstatováno, že jsou nejednoznačně definovány nároky vojáků z povolání na některé složky služebního platu. Přestože zatím není registrován žádný soudní spor, jehož podstata by spočívala v aplikaci předcházející novely zákona o vojácích z povolání, je identifikován nežádoucí prostor pro potenciální spory.

Nastavené rozhodující zásady a principy v podmínkách výkonu a doby služby, nároku na služební plat a jiná peněžitá plnění, úpravy ve výsluhových náležitostech realizovaných zákonem č. 332/2014 Sb., kterým se ve významném rozsahu novelizoval zákon č. 221/1999 Sb. s účinností od 1. července 2015, byly vyhodnoceny jako správné, žádoucí a opodstatněné. Nicméně především konfrontací zákonných ustanovení s konkrétními podmínkami výkonu služby, s podmínkami vytvořenými k efektivnímu plnění služebních úkolů ve vztahu k lidským zdrojům však byla pojmenována problematika místa v efektivním využití doby služby vojáka, ve zbytečné administrativní zátěži, popř. místa, která představují neúčelnou regulaci.

Proto je nezbytné v zákoně o vojácích z povolání upřesnit podmínky nároku na některé složky služebního platu, na služební příspěvek na bydlení a na náhradu jízdních výdajů. Tím se sleduje posílení právní jistoty vojáků z povolání a vytvoření jednoznačných, zákonem stanovených, intencí pro rozhodování služebních orgánů o nárocích účastníků řízení.

Z uvedených skutečností je zřejmé, že identifikované problematické dopady provedené regulace a zajištění stabilizace praxe nelze zajistit jiným způsobem, než provedením odpovídající právní úpravy, tedy odpovídající novelizací zákona o vojácích z povolání.

1.3. Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Právní úprava průběhu služby vojáků z povolání je obsažena v zákoně č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. Tento právní předpis byl za dobu jeho účinnosti již několikrát novelizován. K poslední větší úpravě došlo v roce 2014, a to zákonem č. 332/2014 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. července 2015.

Aplikace zákona o vojácích z povolání je konfrontována s každodenní praxí při výkonu služby a naplňování práv a povinností vojáků. Právě praxe ukázala některé nedostatky právní úpravy, popř. její nejednoznačnost. Konkrétně jde o následující:

- a) U pěti služebních míst vojáků z povolání je zákonem nastaven systém odvolání ze služebního zařazení. V případě, že po odvolání ze služebního místa není možné daného vojáka zařadit na jiné vhodné služební místo, neexistuje právní úprava, která by stanovila jaké personální opatření vůči takovému vojákovi použít. Jediným možným řešením je propuštění ze služebního poměru, což však beze změny zákona č. 221/1999 Sb. není možné, protože takový důvod propuštění není zákonem vymezen. Tato úprava nepředstavuje finanční dopady, její implementace je jednoduchá, rozhodnutí bude konat oprávněný služební orgán podle procesního postupu založeného již stávající právní úpravou.
- b) Za důležitý zájem služby se pro účely doby a výkonu služby považuje zabezpečení plnění nenadálých nebo mimořádných úkolů a výkon služby v nepřetržitém režimu výkonu služby při ostraze vojenských objektů, dozorcí službě a zabezpečení leteckého provozu. Na základě příslušných ustanovení zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, mohou být vojáci z povolání použiti i pro střežení nevojenských objektů. Tak tomu bylo při střežení areálu muničních skladů ve Vrběticích nebo Květné, popř. tomu může být při povolání vojáků z povolání k plnění úkolů Policie České republiky. Takto vymezený pojem důležitého zájmu služby nežádoucím způsobem limituje služební orgán při organizaci výkonu služby vojáků ve vztahu k zabezpečení splnění stanoveného úkolu. Úpravu lze provést pouze změnou zákona, a to bez finančních dopadů.
- c) Zákonem č. 221/1999 Sb. je stanoven maximální rozsah služby nad základní týdenní dobu služby, a to max. 460 hodin v kalendářním roce. Pokud je ale za takovou službu vojákovi uděleno náhradní volno, tak jeho udělením se fakticky přesunuje doba služby a v konečném důsledku nedochází k překročení základní týdenní doby služby. Pokud se takto kompenzovaná služba nad základní týdenní dobu služby nebude zahrnovat do uvedeného nepřekročitelného limitu, vytvoří se služebnímu orgánu prostor pro plnění neočekávaných a neplánovaných služebních úkolů bez omezení práv vojáka. Jde o přesun doby služby bez finančních dopadů, který ale beze změny zákona není přípustný.
- d) Dlouhodobé využití vojáků z povolání při plnění úkolů ozbrojených sil (např. střežení objektů ve Vrběticích a Květné) ukázalo některá slabá místa při aplikaci institutu volna za nepřetržité vojenské nasazení. Problémy se vyskytly při určování rozsahu odpočinku. Opakované využívání stejných vojáků z povolání vyvolává potřebu jejich většího odpočinku, který zabezpečí jejich regeneraci sil k dalšímu nasazení. Řešením je zvýšení doby volna v odůvodněných případech, což však beze změny právní úpravy nejde. Ani toto opatření nemá přímé finanční dopady.

- e) V době přípravy poslední novely zákona, kdy přídavek na bydlení přesahoval částku 10 000 Kč měsíčně, bylo ze strany odborné veřejnosti kritizováno, že tento přídavek pobírají v plné výši i vojáci, kteří sdílejí společnou domácnost. Z toho vznikl požadavek omezit nárok na tuto dávku v případech, kdy více vojáků z povolání (bez ohledu na příbuzenský vztah) užívalo jednu bytovou jednotku. Nyní ale průměrná výše služebního příspěvku na bydlení dosahuje výše 3 312 Kč měsíčně (jde o hrubý příjem) a výrazně se tak zvýšil vlastní podíl vojáka na zabezpečení bytových potřeb. Krácení tohoto příspěvku tak nevede k hospodárnějšímu chování vojáků, ale naopak je pobízí k ukončení dosavadního sdílení pronájmu bytů v místě výkonu služby. S ohledem na současný rozsah poskytovaného příspěvku a množství případů, kdy ke krácení dochází (1368), se může tento postup jevit jako nepřímá diskriminace vojáků, kteří jsou manžely nebo druhy vojáka z povolání. Současně i ze strany služebních orgánů vzrostla administrativa spojená se sledováním, zda voják z povolání užívá dům nebo byt s jinými vojáky. Naplnění požadovaného stavu snížení administrativní zátěže a vytvoření stejných podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení lze pouze změnou právní úpravy.
- f) V ustanovení § 68d a 68e zákona č. 221/1999 Sb. jsou nejednoznačně definovány podmínky nároku na zvláštní příplatek a příplatek za zvýšenou odpovědnost. Ty jsou metodicky ze strany ministerstva usměrněny, ale, s ohledem na právní jistotu služebních orgánů při rozhodování ve věcech určení výše služebního platu a vojáků z povolání při nároku na spravedlivou odměnu za výkon služby, je žádoucí podmínky nároku zpřesnit. Toto opatření nepředstavuje finanční dopady, lze jej však učinit pouze změnou právního předpisu.
- g) S ohledem na současnou bezpečnostní situaci může dojít k tomu, že voják bude zajat i v situaci, kdy není vyslán k výkonu služby v operačním nasazení mimo území České republiky. Z tohoto důvodu se navrhuje úprava ustanovení, která sjednocuje nároky vojáka, který se ocitne v reálně obdobné nepříznivé situaci, a to v rozsahu stanovení jeho nároků. Toto opatření představuje zvýšené nároky na plnění z prostředků státního rozpočtu, ale až v okamžiku, kdy k zjetí vojáka skutečně dojde. Pro zabezpečení služebního platu v případě zjetí Ministerstvo obrany nevyčleňuje prostředky na platy samostatně, fakticky je z hlediska objemu prostředků na služební platy jedno, zda voják službu koná nebo je zajat.
- h) Nejasné vymezení pojmu obec výkonu služby ve vztahu ke služebnímu příspěvku na bydlení je rovněž řešeno metodicky ze strany ministerstva, ale, s ohledem na právní jistotu služebních orgánů při rozhodování ve věcech určení výše služebního příspěvku na bydlení, je žádoucí podmínky nároku zpřesnit. Toto opatření nepředstavuje finanční dopady.
- i) Někteří vojáci z povolání uvádějí místo svého bydliště i v zahraničí. Ve vztahu k dosažitelnosti vojáka v době, ve které nemá rozvrženu základní týdenní dobu služby a k účelnosti poskytování náhrad při cestách ze zahraničí, není opodstatněná náhrada jízdních výdajů při cestách mimo území České republiky. Dále byl systém poskytování náhrady jízdních výdajů shledán neskutečně administrativně náročným. 3/4 vojáků dojíždí k výkonu služby denně nebo týdně a každý z nich měsíčně předkládá vyúčtování, které musí zaměstnanec pověřený finanční kontrolou ověřit. Proto se navrhuje poskytovat náhrady jízdních výdajů při zachování jejich rozsahu v paušální výši. Současně je nezbytné reagovat na právní úpravu občanského zákoníku, která připouští v případě jedné fyzické osoby více bydlišť.
- j) Neefektivní poskytování náhrady zvýšených životních nákladů při určení pravidelného místa výkonu služby v zahraničí ve vazbě na nový systém odměňování vojáků z povolání, resp. nemožnost ministerstva regulovat výši služebního platu nebo

procentního základu pro určení této náhrady je zbytečné a těžko akceptovatelné. Založením možnosti služebního orgánu stanovit procentní základ pro určení náhrady zvýšených životních nákladů diferencovaně podle vojenské hodnosti, resp. výše služebního tarifu, zabezpečí zachování výše náhrady vojákům v nejnižších hodnostech a zároveň adekvátní úpravu výše této náhrady u vojáků ve vyšších praporčických a důstojnických hodnostech a v hodnostním sboru generálů. Ministerstvo obrany kalkuluje úsporu 12,95 mil. Kč ročně.

- k) Od 1. července 2015 se pro výši výsluhového příspěvku a odbytného hodnotí zvýšeně pouze doba výkonu služby ve služebním zařazení uvedeném v zákoně o vojácích z povolání. V průběhu zařazení na služební místo s takovou činností však voják musí vykonávat i jiné činnosti na základě nařízení služebního orgánu, nebo mu zákon dává právo k nekonání služby v určitých situacích (voják nekoná službu z důvodu čerpání volna náležejícího v souvislosti s výkonem předmětné rizikové služby, řádné a zvláštní dovolené, preventivní a mimořádné rehabilitace, náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a volna z důvodu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení). Nepovažovat tuto dobu za dobu výkonu takové zvláštní služby je nespravedlivé. V tomto smyslu je navrhováno doplnit ustanovení zákona, které takové doby započte pro zvýšený zápočet.

1.4. Identifikace dotčených subjektů

Návrh zákona se dotýká služebních orgánů oprávněných rozhodovat ve věcech služebního poměru na straně jedné a vojáků z povolání na straně druhé. Služebnímu orgánu se především vytvářejí podmínky v efektivním a účelném využití doby služby vojáka a zpřesňují se podmínky nároku na některé instituty jak hmotného plnění, tak i nehmotného ve vztahu k regulaci výkonu služby. Současně se snižuje administrativní zátěž, což povede k efektivnějšímu využívání doby služby vojáků z povolání nebo pracovní doby civilních zaměstnanců, kteří tyto činnosti zabezpečují.

Návrhem zákona rovněž získají vojáci z povolání, protože jasnou definicí podmínek výkonu služby a nároku na peněžité plnění se posílí jejich právní jistota. Změny v nároku na služební příspěvek na bydlení vytvoří rovné podmínky v odměňování a představují hmotný prospěch 1368 vojáků z povolání. V oblasti náhrady zvýšených životních nákladů se návrh dotkne 139 vojáků z povolání, kterým se tato náhrada sníží. Tato změna však nebude představovat jejich existenční problémy a i nadále bude plně pokrývat jejich zvýšené výdaje v souvislosti s určením pravidelného místa výkonu služby v zahraničí. Naopak 69 vojákům z povolání se náhrada zvýší.

Návrh zákona, vzhledem k předmětu jím prováděné právní úpravy, se nedotýká subjektů stojících mimo rámec organizace Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky.

1.5. Popis cílového stavu

Účelem předkládaného návrhu zákona je především zpřesnění nejednoznačné právní úpravy u některých institutů s cílem jasně formulovat právo vojáka z povolání a zamezit tak potencionálním soudním sporům. Dále se jedná o snížení administrativní náročnosti a zjednodušení řízení ve věcech služebního poměru.

K zajištění jednoznačné právní úpravy v rovině odměňování se navrhuje zejména zpřesnění podmínek nároku vojáka z povolání na služební příspěvek na bydlení a na náhradu

jízdních výdajů při dojíždění do místa výkonu služby. Dále jde o upřesnění procesního způsobu určení výše stabilizačního příspěvku.

1.6. Zhodnocení rizika

Z vlastní činnosti ministerstva byla identifikována a vyhodnocena problematická ustanovení zákona č. 221/1999 Sb. a navržena novelizace některých jeho ustanovení. Tyto návrhy nepředstavují zásadní změny v podmínkách výkonu služby, vzniku, průběhu a zániku služebního poměru či nároku na peněžité plnění. Proto je zřejmé, že v případě nerealizování navrhovaných změn příslušných ustanovení zákona č. 221/1999 Sb. nedojde k ohrožení plnění základních úkolů ozbrojených sil definovaných zákonem č. 219/1999 Sb.

Přesto však navrhované změny představují zvýšení právní jistoty ve věci aplikace některých institutů v době a výkonu služby a v nárocích na některé složky služebního platu jak pro služební orgány, tak i pro vojáky z povolání, a dále snížení administrativní zátěže a eliminaci potenciálních soudních sporů. Proto, jak je uvedeno dále ve vyhodnocení variant, Ministerstvo obrany nedoporučuje nulovou variantu. Případné spory jak ve věci aplikace institutů výkonu a doby služby, tak ve věci nároku na dobu odpočinku, a především peněžní náležitosti (nemusí jít jen o soudní spory, ale třeba jen o odvolání proti vydanému rozhodnutí), jsou nežádoucí. Jednak představují neefektivní činnosti na straně služebního orgánu v podobě byrokratické a administrativní zátěže, ale také vytvářejí pochybnosti vojáků z povolání o správnosti rozhodnutí nadřazených a demotivují je k výkonu služby.

2. NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ

Popis variant:

Varianta 0

Ponechání současného stavu.

Ve vztahu k popisu stávajícího stavu v části 1.3, tato varianta představuje přetrvávající nežádoucí omezení služebního orgánu při plnění služebních úkolů a při rozhodování ve věcech služebního poměru (výkon služby, služba nad základní týdenní dobu služby, propuštění ze služebního poměru, rozhodování ve věci nároku na zvláštní příplatek, příplatek za zvýšenou odpovědnost, služební příspěvek na bydlení, stabilizační příspěvek), přetrvávající nedostatečný odpočinek při dlouhodobém nasazení vojáků, přetrvávající absenci nároku na služební plat při zasetí mimo zahraniční operaci a neefektivní nakládání s prostředky na náhradu zvýšených životních nákladů.

Úprava podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení si vyžádá 30 mil. Kč v ostatních běžných mandatorních výdajích (1368 vojáků z povolání x 1 826 Kč x 12 měsíců), nulová varianta představuje jejich úsporu, avšak za přetrvávání nežádoucího rozdílného přístupu k vojákům se zachováním vysoké míry administrativy. Tyto výdaje by však byly z části kompenzovány úsporou ve výši 12,95 mil. Kč na náhradě zvýšených životních nákladů.

Ve vztahu k omezení nároku na náhradu jízdních výdajů z místa bydliště v zahraničí byla zvažována nezbytnost takové regulace právním předpisem. Cílem těchto náhrad je snížit náklady vojáka na dojíždění do místa výkonu služby, pokud koná službu mimo obec, ve které bydlí. Dojezdová vzdálenost je limitující pro služební orgán v případě neočekávaného, nenadálého plnění služebního úkolu mimo dobu rozvržení základní týdenní doby služby. Je-li místo výkonu služby v zahraničí ve velké vzdálenosti od hranic České republiky, je povolání takového vojáka k mimořádnému výkonu služby téměř nemožné nebo z hlediska času nezbytného na přepravu do místa výkonu služby ve vztahu k okamžitému zahájení výkonu

služby ke splnění neočekávaného a urgentního úkolu neúčelné. Vzhledem k tomu, že někteří vojáci z povolání jsou manželé a jeden z nich může být vyslán ke službě do zahraničí, není v zájmu ministerstva poskytovat z veřejných prostředků každý týden náhradu jízdních výdajů za cesty třeba do Bruselu při cestě podle § 77 zákona č. 221/1999 Sb. Proto bylo přistoupeno k tomu, že stanovením náhrady jízdních výdajů jen po území České republiky je regulována vzdálenost místa bydliště a obce výkonu služby a současně je zamezeno případnému spekulativnímu určení bydliště v zahraničí. Prozatím jsou zaznamenány tři případy, kdy mají vojáci místo bydliště v zahraničí, jde o Vídeň a příhraniční obce na Slovensku. Tímto opatřením dojde k úspoře veřejných prostředků, ale naprosto zanedbatelného významu.

Dále byla zvažována nezbytnost regulace v případě více bydlišť současně. S ohledem na účel poskytování náhrad ale bylo vyhodnoceno, že není v zájmu ministerstva poskytovat výdaje z veřejných prostředků na přepravu vojáka do více míst, které si voják určil jako bydliště. Bylo vycházeno z předpokladu, že voják má bydliště zpravidla v místě, kde má rodinu. Je shledáno ve vztahu k výkonu služby jako neúčelné poskytovat náhrady jízdních výdajů při cestách do místa druhého bydliště zpravidla na víkendy. Proto je nulová varianta sice možná, ale ve vztahu k efektivnosti, hospodárnosti a účelnosti takových výdajů nedostačující.

Varianta 1

Zpracování zcela nového právního předpisu.

Tato varianta je z hlediska přehlednosti a systematičnosti právní úpravy vzniku, změny, zániku a obsahu služebních poměrů vojáků z povolání nepochybně koncepčnější než varianta předložení novely stávajícího právního předpisu (zákona o vojácích z povolání). Přitom obě varianty jsou schopné zajistit dosažení zamýšleného cíle, tedy odstranit identifikované problémy praxe s dosavadním stavem provedené regulace.

Z hlediska časového však užití této varianty vytvoří nežádoucí prodlevu v odstranění problematických omezení služebního orgánu při plnění služebních úkolů a při rozhodování ve věcech služebního poměru.

Varianta 2

Zpracování novely stávajícího právního předpisu.

Výhoda této varianty spočívá v naplnění stanoveného cíle co nejrychlejším způsobem.

Vyhodnocení:

Varianta 0

Zachování stávajícího stavu by znamenalo, že nedojde k žádoucí úpravě některých institutů zákona o vojácích z povolání, ani ke zjednodušení postupů včetně řízení ve věcech služebního poměru. V dosavadní právní úpravě tak zůstane nežádoucí prostor pro případné možné soudní spory mezi vojáky z povolání a zástupci rezortu Ministerstva obrany. Z těchto důvodů se jeví tato varianta jako nevhodná.

Varianta 1

Vzhledem k tomu, že zákon o vojácích z povolání byl již mnohokrát novelizován, bylo by jistě na místě zpracování zcela nového právního předpisu. Příprava nového právního předpisu by však byla mnohem časově náročnější. Účinnost nově navrženého zákona by se tak dala očekávat v horizontu několika let, což je z hlediska navrhovaných změn zcela nevyhovující. Z tohoto důvodu ani tato varianta není pro řešení momentální situace vhodná.

Varianta 2

Zpracováním a předložením novely stávajícího právního předpisu do legislativního procesu bude zabezpečeno rychlejší odstranění stávajících problematických ustanovení zákona o vojácích z povolání. Rovněž navrhovaná účinnost novely zákona, která se navrhuje prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, by měla přispět k urychlení nápravy současného stavu. Z uvedených důvodů se jeví tato varianta jako nejvhodnější.

Závěr:

Na základě vyhodnocení jednotlivých variant řešení výše uvedených problémů je zřejmé, že jako nejvhodnější se jeví varianta 2.

3. VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Navrhovaná úprava podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení představuje zvýšení výdajů státního rozpočtu ve výši do 30 mil. Kč ročně. Podle údajů z provozního informačního systému ministerstva jde o 1368 vojáků z povolání, kterým je krácen služební příspěvek na bydlení, a to v průměru o 1 826 Kč měsíčně (1368 vojáků x 1 826 Kč x 12 měsíců).

Úprava podmínek nároku na náhradu zvýšených životních nákladů představuje úsporu rozpočtových prostředků ve výši 12,95 mil. Kč ročně.

3.2 Náklady

K tomu viz část 3.1

3.3 Přínosy

Jak je již uvedeno v části 3.1, navrhovaná úprava podmínek nároku na náhradu zvýšených životních nákladů představuje úsporu rozpočtových prostředků ve výši 12,95 mil. Kč ročně, a to na základě dále uvedeného rozkladu:

Vojenské hodnosti	Počet vojáků z povolání	Diferencovaný základ	Průměrná výše NZŽN v EUR měsíčně			Roční dopady v Kč
			po úpravě	stávající	rozdíl	
rotmistr	1	22,86%	2 397	2 635	237	76 931
nadrotmistr	21	22,67%	3 259	3 552	293	1 993 297
praporčík	22	21,84%	3 249	3 412	162	1 165 701
nadpraporčík	10	21,36%	3 369	3 460	91	298 530
štábní praporčík	1	18,02%	4 113	3 563	-550	-178 109
nadporučík	2	21,84%	4 288	4 502	214	138 922
kapitán	13	21,24%	3 782	3 862	80	337 017
major	36	19,56%	4 439	4 174	-265	-3 068 037
podplukovník	76	19,48%	5 555	5 203	-353	-9 580 170
plukovník	21	19,40%	5 929	5 530	-399	-2 618 101
brigádní generál	3	18,83%	7 118	6 444	-674	-655 325
generálmajor	1	18,29%	9 178	8 070	-1 108	-358 843
generálporučík	1	17,21%	9 004	7 450	-1 554	-503 536
Celkový součet	208	20,27%	4 759	4 579	-180	-12 951 722

Poznámka:

Tabulka nezahrnuje vojáky z povolání služebně zařazené ve Vojenském zpravodajství a služební místo předsedy vojenského výboru NATO, u kterých je o výši procentního základu rozhodnuto přímo ministrem obrany.

3. 4 Vyhodnocení nákladů a přínosů

Realizace návrhu novely zákona o vojácích z povolání bude provedena v rámci návrhu rozpočtu na rok 2017 se střednědobým výhledem na léta 2018-2019.

V souvislosti s výše uvedenými vícenáklady ve výši 17,1 mil. Kč nebude Ministerstvo obrany požadovat po Ministerstvu financí zvýšení rozpočtu pro kapitolu 307 Ministerstvo obrany, ale zvýšené finanční nároky budou kryty z úspor v oblasti ostatních běžných výdajů uvnitř Ministerstva obrany.

Úprava podmínek nároku na jiná plnění představuje zpřesnění podmínek stávajících nároků, proto s sebou nenesou finanční dopady.

4. STANOVENÍ POŘADÍ VARIANT A VÝBĚR NEJVHODNĚJŠÍHO ŘEŠENÍ

Předkladatel návrhu zákona zvážil veškeré skutečnosti, které vyhodnocoval a k nimž přihlížel v rámci posuzování jednotlivých variant. Přitom vycházel především ze skutečných potřeb praxe a zájmu na vytvoření řádných, jednoznačných a předvídatelných podmínek výkonu služby vojáků z povolání a potřebě zajistit nerušený výkon jednotlivých činností v rámci souvisejících se služebním poměrem vojáka z povolání. Tento základní přístup k výběru optimální varianty řešení pro dosažení stanoveného legislativního cíle zjevně vylučuje užití varianty nulové, která představuje neměnné zachování právního stavu.

Ke konečnému posouzení variant pro konkrétní přípravu normativního řešení, jímž má být dosaženo sledovaného cíle podle části 1.5, bylo nutné posoudit, jakou formu legislativní úpravy je vzhledem k potřebám praxe zvolit. Obě zbývající varianty, tedy varianta 1 a varianta 2 jsou varianty legislativní cesty, z nichž varianta 1 představuje přípravu zcela nového zákona o vojácích z povolání. Využití uvedené varianty je nepochybně řešením systémovým, komplexním a koncepčním, nese v sobě však riziko doby průběhu jednotlivých činností v rámci legislativního procesu. V úvahu je pro tento případ nutno vzít skutečnost, že příprava nového zákona by především představovala provedení kompletní analýzy účinnosti dosavadní právní úpravy a vyhodnocení věcných a právní dopadů všech předpokládaných normativních řešení v rámci úpravy vzniku, změn, průběhu a zániku služebního poměru vojáka z povolání. Dále by bylo nutné připravit rozsáhlý normativní text (a s ním související Legislativními pravidly vlády stanovené dokumenty) a projít s ním celým legislativním procesem, přičemž je zřejmé, že otevření celé materie by vyvolalo celou řadu požadavků a námětů, jejichž posouzení a případné zapracování by představovalo v různých fázích řízení značnou časovou náročnost.

Přitom však je nutné, aby cíle stanovené podle části 1.5 bylo dosaženo v době co možná nejkratší. Těmto požadavkům, tedy dosažení sledovaného cíle a zajištění co nejkratší doby pro nápravu znění příslušných ustanovení zákona o vojácích z povolání v rámci tohoto cíle, odpovídá pouze varianta 2. Předkladatel se proto vzhledem k takto stanoveným prioritám rozhodl pro využití varianty č. 2.

5. IMPLEMENTACE DOPORUČENÉ VARIANTY A VYNUCOVÁNÍ

Návrh zákona, vzhledem k předmětu právní úpravy, se nedotýká subjektů stojících mimo rámec organizace Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky. Proto implementace nové právní úpravy a její vynucování je plně v působnosti Ministerstva obrany.

Jde-li o změny v podmínkách doby a výkonu služby, nároku na složky služebního platu, nároků spojených se zajištěním, změny ve výsluhových náležitostech či v řízení ve věcech

služebního poměru, tak tyto nepředstavují specifické požadavky na jejich implementaci. Vojáci z povolání budou pouze ze strany služebních orgánů a nadřízených informováni o změnách ustanovení zákona č. 221/1999 Sb. V případě úpravy podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení a náhrady jízdních výdajů podle § 77 zákona č. 221/1999 Sb., bude nezbytné podání žádostí ze strany vojáků z povolání a jejich posouzení služebními orgány. K zabezpečení těchto činností je tak doba mezi platností zákona a jeho účinností dostatečná. V případě náhrady zvýšených životních nákladů je určení procentního základu pro stanovení výše náhrady zvýšených životních nákladů jednostranným úkonem ze strany zaměstnavatele – Ministerstva obrany, s jeho vynucováním nebude spojeno časové prodloužení. Ministerstvo obrany má ze své činnosti všechny informace k dispozici, proto je doba mezi platností a účinností zákona dostatečná k realizaci i tohoto opatření.

6. PŘEZKUM ÚČINNOSTI REGULACE

Navrhované změny zákona budou přezkoumávány průběžně Ministerstvem obrany. Vlastní činností ministerstva budou vyhodnocovány žádosti, stížnosti a opravné prostředky vůči vydaným personálním rozkazům a rozhodnutím. Současně interním šetřením bude sledováno a vyhodnocováno, zda stanovené cíle novely zákona budou dosaženy. Na pravidelných metodických zamětnáních s odbornými orgány, především v oblasti personální a finanční, budou monitorovány jejich reakce a postřehy v implementaci navržených úprav. Audit ze strany externí organizace se nepředpokládá.

6. KONZULTACE A ZDROJE DAT

Návrh zákona byl zpracován s využitím zkušeností z Generálního štábu Armády České republiky, Vojenského zpravodajství, Vojenské policie a odboru inspekce ministra obrany. Pro konkrétní řešení byla použita data zpracovávaná v provozním informačním systému o službě a personálu.

Současně byly provedeny analýzy účinnosti dosavadní právní úpravy, kdy bylo přihlíženo ke zkušenostem personálních útvarů a vlastním postřehům vojáků z povolání.

7. KONTAKT NA ZPRACOVATELE RIA

Závěrečnou zprávu zpracovali a kontaktními osobami pro případné připomínky a dotazy jsou:

- JUDr. Jaroslav Daněk (tel.: 973 201 255) a
- Mgr. Martin Svátek (tel.: 973 214 609).

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb.,
o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

OBECNÁ ČÁST

I. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

I. 1 Zhodnocení platného právního stavu

Právní úprava průběhu služby vojáků z povolání je obsažena v zákoně č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. Tento právní předpis byl za dobu jeho účinnosti již několikrát novelizován, a to v rozdílném rozsahu a v rozdílném kontextu prováděných změn. Za významnou z hlediska obsahu a rozsahu lze označit novelizaci zákona č. 221/1999 Sb. provedou zákonem č. 332/2014 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. července 2015.

Aplikace zákona o vojácích z povolání je konfrontována s každodenní praxí při výkonu služby vojáků z povolání a provádění různých personálních a jiných opatření. Právě praxe ukázala některé nedostatky právní úpravy, popř. její nejednoznačnost. Lze však identifikovat také případy, kdy průběhem času se některé postupy stanou překonanými, nevyhovujícími.

Kromě toho je aplikace uvedeného zákona ovlivňována novými skutečnostmi a hrozbami, kdy je třeba reagovat nejen na mimořádné situace, které nastanou na území naší republiky, ale také na mezinárodní situaci, která se v současné době komplikuje především vlivem agresivního působení různých skupin, např. tzv. Islámského státu.

I. 2 Vztah návrhu zákona k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádná ustanovení, která by narušovala právo na rovné zacházení a vedla k diskriminaci.

Navrhovaná právní úprava nepřipouští diskriminační přístup. Povinnosti jsou stanoveny pro všechny vojáky z povolání bez rozdílu pohlaví, náboženské či politické příslušnosti. Návrh je v souladu zejména s čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované ve Sbírce zákonů pod číslem 209/1992 Sb.), neboť zaručuje stejná práva a povinnosti bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení.

I. 3 Vztah návrhu zákona k zachování principu rovnosti žen a mužů

Z hlediska principů rovnosti žen a mužů je navrhovaná právní úprava neutrální, neboť navrhovaná právní úprava nemá bezprostřední, ani sekundární dopady na rovnost žen a mužů, nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje, ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky.

II. Odůvodnění hlavních principů navrhované úpravy

Účelem předkládaného návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „návrh zákona“) je především zpřesnění nejednoznačné právní úpravy u některých institutů s cílem jasně formulovat právo vojáka z povolání a zamezit tak potencionálním soudním sporům. Dále se jedná o snížení administrativní náročnosti a zjednodušení řízení ve věcech služebního poměru.

K zajištění jednoznačné právní úpravy v rovině odměňování se navrhuje zejména zpřesnění podmínek nároku vojáka z povolání na služební příspěvek na bydlení, na služební plat a na náhradu jízdních výdajů při dojíždění do místa výkonu služby. Dále jde o upřesnění procesního způsobu určení výše stabilizačního příspěvku.

III. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Dne 1. července 2015 nabyla účinnosti novela zákona č. 221/1999 Sb. provedená zákonem č. 332/2014 Sb., již lze z hlediska obsahu a rozsahu označit za nejvýznamnější úpravu existující regulace vzniku, změny, zániku a obsahu služebních poměrů vojáků z povolání. Uvedená novelizace zásadním způsobem změnila podmínky výkonu služby a stanovila nový způsob odměňování vojáků z povolání. S odstupem času bylo praktickou aplikací nové právní úpravy shledáno, že některá ustanovení nejednoznačně formulují především práva vojáků z povolání na některá peněžitá plnění. Přestože zatím není registrován žádný soudní spor, jehož podstata by spočívala v aplikaci předcházející novely zákona o vojácích z povolání, je identifikován nežádoucí prostor pro potenciální spory.

Proto je nezbytné v zákoně upřesnit podmínky nároku na některé složky služebního platu, na služební příspěvek na bydlení a na náhradu jízdních výdajů. Tím se sleduje posílení právní jistoty vojáků z povolání a vytvoření jednoznačných zákonem stanovených intencí pro rozhodování služebních orgánů o nárocích účastníků řízení.

IV. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Předkládaný návrh zákona není v rozporu s Ústavou České republiky, ústavním pořádkem a právním řádem České republiky.

Zhodnocení bylo provedeno především ve vztahu k čl. 1 a 2 Ústavy České republiky. Jsou respektovány články 2, 4, 28 a 36 Listiny základních práv a svobod.

V. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie

Návrh zákona není s právem EU v rozporu. Návrh zákona není v rozporu ani se závazky k NATO, z nichž nevyplývá povinnost členských států jednotně upravit vznik, průběh a zánik služebního poměru vojáků z povolání, ani jejich sociální náležitosti. Konkrétní práva a povinnosti vojáků jsou specifikovány v rámci národního zákonodárství.

VI. Zhodnocení souladu navrhované úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, a s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Na záležitosti, které jsou předmětem úpravy návrhu části zákona, který upravuje poskytování služebního platu vojákům z povolání, se vztahují tyto mezinárodní smlouvy:

- Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 111/1958, o diskriminaci v zaměstnání a povolání (č. 465/1990 Sb.),
- Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 100/1951, o stejném odměňování mužů a žen za práci stejné hodnoty (č. 450/1990 Sb.).

Návrhu zákona se dotýkají zejména následující předpisy EU:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby,
- směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

Ve vztahu ke kompenzaci služby, kterou voják vykonal nad běžnou základní týdenní dobu služby, se návrh týká pouze úpravy parametrů již existujícího institutu kompenzace volna za „zvláštní vojenské činnosti“, pro které platí výjimka ze směrnice 2003/88/ES. Navrhovaná úprava fakticky pouze přesouvá nárok vojáka na další období, protože k náhradě v penězích by docházelo pouze na základě rozhodnutí vojáka a v situaci, kdy současně bude vykonávat činnosti, za které mu vznikne stejný nebo větší nárok na jiné volno. Návrh proto nepřekračuje již dnes existující v zákoně zakotvené parametry kompenzace vykonané služby vojákovi.

VII. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, dopady na životní prostředí

VII. 1 Dopady na státní a ostatní veřejné rozpočty

Realizace návrhu zákona je rozpočtově neutrální, neboť nepřináší pro oblast navrhované úpravy žádné nové nebo zvýšené finanční nároky na státní rozpočet (k tomu je bližší rozbor proveden v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace).

Finanční krytí upravovaných nebo nově navrhovaných institutů bude zabezpečeno v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany. Realizací návrhu novely nedojde k tlaku na navyšování objemu prostředků na platy a ostatní platby za provedenou práci v kapitole a návrh zákona ani do budoucna nepředstavuje dopady nad rámec dosavadních parametrů v platové oblasti rozpočtu kapitola Ministerstva obrany.

VII. 2 Dopady na podnikatelské prostředí

Návrh zákona nepředstavuje vzhledem k předmětu jím prováděné úpravy dopady na podnikatelské prostředí České republiky.

VII. 3 Sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

Návrh zákona nemá žádné sociální dopady, a to ani včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny.

VII. 4 Dopady do životního prostředí

Návrh zákona vzhledem k předmětu jím prováděné úpravy není způsobilý vyvolat dopady na životní prostředí.

VIII. Dopad navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Návrh zákona v žádném případě nepřekračuje již nyní nastavené postupy zpracovávání osobních údajů vojáků z povolání a tím, že jím navrhovaná úprava je zařazována do právních podmínek, které garantují ochranu osobních údajů, nehrozí žádné riziko neoprávněného zpracovávání osobních údajů vojáků z povolání nebo jejich zpracovávání mimo zákonný rámec ochrany těchto údajů. Obdobné pak platí také pro garanci ochrany soukromí vojáků z povolání.

IX. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

Předkládaný návrh je svým charakterem technickou novelou a v důsledku jednotlivých navrhovaných změn nevznikají korupční rizika. Naopak, řada změn směřuje k tomu, aby výklad zákona o vojácích z povolání byl více jednoznačný a přispíval k právní jistotě všech vojáků z povolání a předvídatelnosti práva, což jsou významné faktory v předcházení korupčním rizikům.

V rámci posuzování korupčních rizik byla dále hodnocena tato kritéria:

1. Přiměřenost

Předmětný návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat a cílům, jejichž naplnění sleduje. Úprava neúměrně nerozšiřuje kompetence orgánů veřejné moci.

2. Efektivita

Účelem předložení návrhu zákona je zvýšení efektivity plnění stanovených úkolů a zajištění předvídatelnosti podmínek, které jednak umožňují svěřené úkoly plnit, jednak podporují obecný výkon působnosti svěřené rezortu Ministerstva obrany.

3. Odpovědnost

Tato oblast zůstává oproti dosavadnímu, praxí prověřenému stavu beze změny. Jakékoliv riziko v případné kolizi více subjektů nebo naopak dovozování, kdo je odpovědným subjektem, je tedy zcela vyloučeno a zdroje korupčního rizika jsou eliminovány.

4. Opravné prostředky

Rovněž v této oblasti nedojde přijetím návrhu zákona k žádné změně.

5. Kontrolní mechanismy

Ani v této oblasti nedojde přijetím návrhu zákona k žádné změně.

X. Zhodnocení dopadů na bezpečnost a obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá žádné negativní dopady na bezpečnost nebo obranu státu z obecného pohledu, naopak z pohledu personálního složení ozbrojených sil České republiky, kterou jsou tvořeny vojáky v činné službě, pro jejich zásadní část – vojáky z povolání – vytváří jednoznačnou úpravu podmínek, v nichž a za nichž vojenskou službu vykonávají. Předvídatelnost a jednoznačnost návrhu zákona se tak stává faktorem příznivě ovlivňujícím výkon služby.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I:

K bodu 1

U pěti služebních míst vojáků z povolání je zákonem nastaven systém odvolání ze služebního zařazení. Jedná se o náčelníka Generálního štábu AČR, náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky, ředitele Vojenského zpravodajství, náčelníka Vojenské policie a velitele Hradní stráže. V případě, že po odvolání ze služebního místa není možné daného vojáka zařadit na jiné vhodné služební místo, je nutné stanovit postup pro jeho propuštění ze služebního poměru.

K bodu 2

V § 26 odst. 1 zákona o vojácích z povolání je nezbytné v souladu s judikaturou EU i praxí českých soudů ve vztahu k výkladu ustanovení § 78 odst. 1 písm. d) až f) zákoníku práce, který je obdobnou úpravou vůči úpravě provedené citovaným ustanovením zákona o vojácích z povolání, upravit definici nepřetržitého režimu výkonu služby vojáka z povolání tak, aby byly jednoznačně vymezeny hranice uplatnění tohoto režimu. Provedení této úpravy je nutné jednak pro zajištění právní jistoty vojáka z povolání, který je do takové služby zařazován, jednak – a v souvislosti s tím – pro uplatnění nároků s takovým režimem služby spojených.

K bodu 3

Na základě příslušných ustanovení zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, mohou být vojáci z povolání použiti i pro střežení nevojenských objektů. Tak tomu bylo v nedávné době například při střežení areálu muničních skladů ve Vrbětících, kdy bylo nařízením vlády č. 285/2014 Sb., č. 159/2015 Sb. a č. 33/2016 Sb. povoláno postupně 450, 300 a 250 vojáků v činné službě k plnění úkolů Policie České republiky na dobu od 8. prosince 2014 do 31. března 2016. Obdobná situace nastala i při střežení areálu muničních skladů Květná, kdy na základě nařízení vlády č. 279/2014 Sb. a č. 396/2015 Sb. bylo povoláno 84 vojáků v činné službě na období od 2. prosince 2014 do 31. prosince 2016.

Podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 219/1999 Sb., lze použít Armádu České republiky i ke střežení objektů důležitých pro obranu státu. Tyto objekty určuje vláda svým nařízením na základě zmocnění uvedeném v § 14 odst. 3 uvedeného zákona.

Z uvedených praktických důvodů se navrhuje pojem „vojenský objekt“ nahradit obecným pojmem „objekt“, neboť otázku právního důvodu, proč voják daný objekt střeží, není pro potřeby § 28 zákona o vojácích z povolání nezbytné řešit. Určení daného objektu vyplývá z rozhodnutí oprávněných státních a služebních orgánů o činnosti ozbrojených sil podle ustanovení jiných právních předpisů, a proto se bližší, avšak nikoliv konkrétní, vymezení předmětných objektů v zákoně o vojácích z povolání, jeví jako neúčelně svazující.

K bodu 4

Z dosavadní praxe vyplynula potřeba stejného postupu při započítávání doby služby konané nad základní týdenní dobu služby, jaký je využit pro pracovní pohotovost podle zákoníku práce, v daném případě podle jeho § 93 odst. 5, který vychází z úpravy EU. Do limitu stanoveného právem EU tedy není zahrnována služba konaná nad základní týdenní dobu služby, za kterou bylo uděleno náhradní volno.

K bodům 5 až 7

Při aplikaci ustanovení o nepřetržitém nasazení na území České republiky je nutné reagovat na nově vzniklou situaci, kdy i vojáci, kteří nejsou vysláni do zahraniční operace, se na území jiných států dostávají do situací, kdy je objektivně nutné omezit jejich práva v oblasti rozvržení doby služby z důvodu plnění služebních povinností. Jde o situace našich vojáků v mezinárodních štábech, kde jsou také vyhlášovány vyšší stupně pohotovosti z důvodu např. možných teroristických činů a právně k nim není možné u našich vojáků přijímat opatření. Postupy, které jsou možné na území republiky, by však byly plně dostačující a je proto navrhována možnost jejich využití i na území jiných států mimo zahraniční operace. Dlouhodobé nasazení vojáků při zabezpečování areálu ve Vrběticích ukázalo některá slabá místa při aplikaci institutu nasazení. Konkrétně jde o rozsah poskytovaného volna a možnosti jeho čerpání v následném období. Opakované nasazení vyvolává větší potřebu odpočinku vojáků a je navrhováno takovým způsobem, aby ministr obrany mohl zvýšit rozsah poskytovaného volna podle podmínek, ve kterých nepřetržitě nasazení probíhalo. Osoba ministra obrany je navrhována z důvodu dodržení systematiky zákona, který dnes předpokládá monokratický charakter služebních orgánů (§2 odst. 2 zákona) a v případě obdobné úpravy podmínek služby již s rozhodovací pravomocí ministra obrany počítá (§ 6 odst. 6, § 9, 15 odst. 1., § 68b odst. 5, § 104 odst. 1 a 143 odst. 1 zákona). Z hlediska vyhodnocení efektivity této úpravy v praxi pak lze konstatovat, že v praxi se tato úprava (tento postup) osvědčila. Navrhované změny v předmětných ustanoveních jsou koncipovány tak, aby rozhodnutí ministra obrany odpovídalo rozhodnutí, které je používáno u zahraničních operací ve vztahu k výši příplatku za službu v zahraničí podle § 68d zákona o vojácích z povolání.

Vojákům za dobu výkonu služby v situacích, které spadají do výjimky z použití pravidel rozvržení doby služby podle práva EU (nepřetržitý vojenský výcvik a nepřetržitě vojenské nasazení), vzniká nárok na výše uvedené volno, které má zabezpečit dodatečnou regeneraci sil vojáka. V současné době zákon stanovuje pro kompenzaci volna za „výjimečné vojenské činnosti“ postup, kdy v případě neudělení volna vzniklého za službu v nepřetržitém vojenském výcviku (§ 31a) a nepřetržitě vojenského nasazení na území České republiky (§ 31b) služebním orgánem v následujících 3 měsících si voják může sám určit dobu jeho čerpání v dalším měsíci. V této situaci zákon předpokládá možnost služebního orgánu odložit tento nástup pouze z důvodu důležitého zájmu služby anebo jej proplatit, když vznikla potřeba vojáka opětovně nasadit k plnění úkolů ozbrojených sil. Výše uvedená zkušenost s dlouhodobým nasazením ve Vrběticích, kdy bylo nasazení dlouhodobě plánováno, vedla k situaci, kdy voják fakticky mohl sám rozhodnout o proplacení tohoto volna, když si nástup určil na den, kdy bylo plánováno jeho nepřetržitě vojenské nasazení. Současně vznikají v praxi problémy s případy, kdy zvýšená potřeba výcviku a případně i nasazení vede ke snaze vojáků vyhnout se dalšímu výcviku právě určením čerpání si volna. Parametrická úprava obsažená v novele (rozšíření okruhu podmínky pro kompenzaci volna v penězích o uvedené „výjimečné vojenské činnosti“ a intenzivní vojenský výcvik, který sice nespadá pod výjimku ze směrnice 2003/88/ES, ale je nástrojem pro realizaci podstatné části vojenského výcviku) na tuto skutečnost reaguje a současně bere v úvahu i možnost zvýšení nároku na volno při rozhodnutí ministra podle upravovaného § 31c odst. 3. Návrh posiluje pozici vojáka při „rozhodování“ o možnosti nahradit volno v penězích tím, že si určí nástup volna na den, kdy má plánovanou vyjmenovanou činnost, a současně vždy fakticky povede ke vzniku dalšího volna za „výjimečné vojenské činnosti“ nebo úpravě normálního rozvržení doby služby v případě intenzivního vojenského výcviku. Ten nespadá do „výjimečných vojenských činností“, ale dochází díky němu ke koncentraci služby v týdnu i na pouhé dva kalendářní dny

a faktickému „udělení“ volna v ostatních dnech. Předkladatel je tedy toho názoru, že výjimku ze směrnice 2003/88/ES využívá přiměřeně, účelně a při co nejvyšší ochraně práv vojáka.

K bodu 8

V době přípravy poslední novely zákona, kdy přírůdek na bydlení přesahoval částku 10 000 Kč měsíčně, bylo ze strany odborné veřejnosti kritizováno, že tento příspěvek pobírají v plné výši i vojáci, kteří sdílejí společnou domácnost. Z toho vznikl požadavek omezit nárok na tuto dávku v případech, kdy více vojáků z povolání (bez ohledu na příbuzenský vztah) užívalo jednu bytovou jednotku. Nyní ale průměrná výše služebního příspěvku na bydlení dosahuje výše 3 312 Kč měsíčně, a výrazně se tak zvýšil vlastní podíl vojáka na zabezpečení bytových potřeb. Krácení příspěvku tak nevede k hospodárnějšímu chování vojáků, ale naopak je pobízí k ukončení dosavadního sdílení pronájmu bytů v místě výkonu služby. S ohledem na současný rozsah poskytovaného příspěvku a množství případů, kdy ke krácení dochází (1368), se může tento postup jevit jako nepřímá diskriminace vojáků, kteří mají za manžela nebo druhu také vojáka z povolání. Současně i ze strany služebních orgánů vzrostla administrativa spojená se sledováním, zda voják užívá dům nebo byt s jinými vojáky. Po zohlednění těchto skutečností bylo vyhodnoceno jako efektivnější a účelnější poskytovat služební příspěvek na bydlení každému vojákovi s výjimkou případů uvedených v § 61a odst. 2 zákona o vojácích z povolání.

Vzhledem k tomu, že se vojákovi výše služebního příspěvku na bydlení zvyšuje za každého člena rodiny, není důvodné toto zvýšení aplikovat i u manžela nebo druhu vojáka. Pro tyto vojáky se stanovuje, že jim lze poskytnout zvýšení na nezaopatřené děti, se kterými žijí ve společné domácnosti, pouze jednomu z manželů, popřípadě jen druhu nebo družce.

V současné době je služební příspěvek na bydlení krácen 1368 vojákům z povolání a náleží jim v průměrné výši 1826 Kč. Proto náklady na toto opatření nepřesáhnou 30 mil. Kč za kalendářní rok.

K bodu 9

Nejvyšší správní soud řešil případy (6 Ads 59/2012 – 57, 6 Ads 59/2012 – 53), kdy se příslušník bezpečnostního sboru domáhal základního tarifu zvýšeného o 10 % v důsledku výkonu služby ve směnném režimu. Spor se týkal věcně obdobné situace, která je upravena v § 68d zákona o vojácích z povolání. Příslušníci bezpečnostních sborů v rámci běžného rovnoměrného rozvržení doby služby doplňovali, resp. posilovali pracoviště, která plní úkoly výlučně ve směnném režimu. Měsíčně tak vykonali 2-4 dvanáctihodinové služby ve prospěch směnného režimu a na základě toho se domáhali vyššího základního tarifu. Na základě již ustálené judikatury se navrhuje doplnit podmínky nároku na zvláštní příplatek za výkon služby v dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu tak, že tento příplatek náleží pouze vojákům, u kterých výkon služby v tomto režimu překročí 80 hodin v kalendářním měsíci, tedy půjde vždy menší část vykonané služby.

K bodu 10

V § 68e zákona o vojácích z povolání je navrhováno provedení úpravy podmínek nároku na příplatek za zvýšenou odpovědnost. Původním cílem dosavadní úpravy bylo finančně zvýhodnit vojáky, kteří mají jedinečné postavení velitele vojenského útvaru, velitele nebo ředitele či náčelníka vojenského zařízení nebo vojenského správního úřadu a ředitele nebo velitele organizačního útvaru ministerstva nebo Vojenského zpravodajství, co se týče kompletní odpovědnosti za celkový chod řízeného subjektu. V praxi ale byly zaregistrovány případy žádostí vojáků, kteří se domáhali přiznání nároku na tento příplatek z důvodu, že jsou

ministrem obrany zmocnění k samostatnému hospodaření s veřejnými prostředky, ale nejsou odpovědny za celkový chod organizačního celku. Tato snaha rozšiřování okruhu osob, které by měly na příplatek nárok, by narušovala původní záměr zrušit dříve existující příplatek za vedení, na který měli nárok všichni vojáci s podřízenými na všech úrovních řízení, jeho faktickým nahrazením tímto příplatkem. Návrh tak směřuje k udržení původního záměru, kdy se bude vztahovat nadále pouze na cca 80 velitelů, kteří stojí v čele samostatných organizačních celků ozbrojených sil. V ustanovení § 68e zákona o vojácích z povolání se navrhuje upravit podmínky nároku na příplatek za zvýšenou odpovědnost tak, aby byl vyloučen sporný výklad tohoto ustanovení.

Navrhovanou úpravou se současně z okruhu vojáků, kterým náleží příplatek za zvýšenou odpovědnost, vyčleňují velitelé vojenských záchranných útvarů. Tento typ vojenského útvaru již neexistuje a tato skutečnost byla zákonem č. 46/2016 Sb. s účinností od 1. července 2016 promítnuta do § 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách.

K bodu 11

V § 68i odst. 2 písm. b) zákona o vojácích z povolání je navrhována úprava zohledňující současnou bezpečnostní situaci, v souvislosti s níž může dojít k tomu, že voják bude zajat i v případě, kdy není vyslán do zahraniční operace. Z tohoto důvodu se navrhuje úprava ustanovení, která se týkají jeho nároků v takovém případě.

V případě nezvěstnosti vojáka z povolání je i nadále účelné zachování stávající právní úpravy, tedy poskytnout služební plat pouze v případě jeho nezvěstnosti při výkonu služby v zahraniční operaci. Nedostaví-li se voják z povolání k výkonu služby podle rozvržení základní týdenní doby služby bez jakékoli omluvy a nedá o sobě vědět, služební orgán vyčká po dobu 30 dnů, zdali nebudou zjištěny důvody jeho nepřítomnosti. Po této době se určuje do dispozice s tím, že mu nenáleží služební plat ani jiná peněžitá plnění již od první zameškané směny. Pokud se voják následně dostaví k výkonu služby a/nebo svou nepřítomnost ve službě prokáže, služební orgán posoudí a ověří vojákem uvedené skutečnosti a rozhodne o dalších opatřeních. Pokud se např. prokáže, že byl:

- zajat, pak se mu doplatí peněžní náležitosti ode dne zajetí,
- neschopen k výkonu služby pro nemoc nebo úraz (např. hospitalizován, v bezvědomí), pak bude doba nepřítomnosti přehodnocena na omluvenou nepřítomnost ve službě pro nemoc nebo úraz, apod.

Pokud voják dobu a důvodnost nepřítomnosti ve službě neprokáže, peněžní náležitosti mu doplacený nebudou a může být přistoupeno k trestněprávní odpovědnosti za takové jednání.

K bodu 12

Existuje řada vojenských útvarů a zařízení, které mají více dislokačních míst umístěných v různých katastrálních územích obcí. Cílem úpravy je jednoznačně stanovit pro účely služebního příspěvku na bydlení konkrétní obec a zohlednit tak její velikost, ve vztahu k vojákem vykonávané službě. Služební příspěvek na bydlení je založen na pojmu „obec výkonu služby“, který je definován v § 71 odst. 6 zákona o vojácích z povolání jako území obce, na kterém je dislokován vojenský objekt, vojenský útvar nebo vojenské zařízení anebo vojenský záchranný útvar, v němž je voják služebně zařazen.

V praxi nastávají problémy v situaci, kdy útvar je dislokován na různých katastrálních územích, a to i značně vzdálených a s různým počtem obyvatel. Tak dochází například

k tomu, že voják pobírá příspěvek podle obce výkonu služby, kterou je Praha, i když vykonává fakticky službu v Dobrušce. Proto se navrhuje přihlížet k té části útvaru nebo zařízení, kde má voják stanovené místo výkonu služby, tedy kde službu trvale vykonává.

Navrhovanou úpravou se současně z definování obce výkonu služby vyčleňují pro účely zařazení vojáka z povolání vojenské záchranné útvary. Tento typ vojenského útvaru již neexistuje a tato skutečnost byla zákonem č. 46/2016 Sb. s účinností od 1. července 2016 promítnuta do § 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách.

K bodu 13 a 14

Důvodem k provedení navrhované úpravy je skutečnost, že někteří vojáci z povolání uvádějí místo svého bydliště i v zahraničí. V tuto dobu jde o příhraniční místa ve státech sousedících s Českou republikou, není ale vyloučeno, že se v budoucnu může jednat o vzdálenější místa (např. Belgie). Doposud s místem bydliště nebyly spojovány nároky vojáka na plnění z rozpočtových prostředků Ministerstva obrany. Od 1. července 2015 ale vojákovi, který koná službu mimo místo svého bydliště, náleží náhrada jízdních výdajů, a to z obce výkonu služby do obce, ve které má bydliště. Návrhem se sleduje omezení náhrady jízdních výdajů jen na území České republiky. Toto omezení je již nyní aplikováno například u náhrady jízdních výdajů při cestách na řádnou dovolenou.

V současné době je poskytování náhrady jízdních výdajů závislé na dvou hlavních faktorech. Prvním jsou dny, ve kterých voják koná službu a kdy mu tak vzniká nárok na náhradu jízdních výdajů a druhým je zjištění rozsahu náhrady jízdného. Pokud voják vykoná přepravu hromadnými prostředky dálkové přepravy osob, není administrativní zátěž tak vysoká. Pokud je ale přeprava vykonána soukromým motorovým vozidlem (což je ve většině případů), je nezbytné sledovat podle jízdních řádů četných přepravců, který spoj lze použít a je tím nejehospodárnějším. Vzhledem k tomu, že dochází ke změnám jízdních řádů, jde o trvalý proces, který z hlediska výstupů není efektivním.

Dále se reaguje na úpravu § 80 občanského zákoníku, který připouští možnost paralelní existence více bydlišť. Nelze po vojákovi z povolání požadovat, aby měl jen jedno bydliště. Proto, má-li více bydlišť, stanovuje se, že mu bude ministerstvo poskytovat náhrady jízdních výdajů jen do jednoho z nich, přičemž možnost volby je cíleně ponechávána na vojákovi.

V bodě 14 je navrhováno nové znění § 77 odst. 4 zákona o vojácích z povolání, a to především s cílem snížení administrativní zátěže a současně také s cílem zamezení sporů o výši náhrady, založit nárok na zjištění nejkratší kilometrové vzdálenosti mezi místem bydliště vojáka a místem výkonu služby bez ohledu na druh použitého dopravního prostředku.

V souvislosti s touto úpravou je Ministerstvo obrany zmocňováno, aby stanovilo vyhláškou výši jízdného pro vnitrostátní autobusovou dopravu hodnotu jízdného v závislosti na kilometrové vzdálenosti (v praxi bude přihlíženo k hodnotám doporučeným pro tyto účely Ministerstvem financí). Součinem nejkratší vzdálenosti přepravy a hodnoty jízdného bude zjištěna dlouhodobě platná hodnota jízdného, která bude vojákovi poskytována vždy, když vykoná přepravu podle zákonem stanovených kritérií.

K bodu 15

Podle nařízení vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm

v zahraničí, ve znění pozdějších předpisů, se náhrada zvýšených životních nákladů (dále jen „NZŽN“) zjišťuje součinem

- a) stanoveného platu zaměstnance,
- b) přepočítací relace, která odráží hodnotu Kč vůči měně země, ve které má zaměstnanec stanovené pravidelné místo výkonu služby v zahraničí a
- c) procentního základu, který zohledňuje podmínky zahraničního pracoviště a rozsah zabezpečení zaměstnance (rozsah poplatků spojených s ubytováním nebo bydlením, doprava do zaměstnání a jiné nezbytné výdaje).

Podle stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí má být tento procentní základ shodný u zaměstnanců, jejichž podmínky vyslání do zahraničí a rozsah jejich zabezpečení jsou obdobné.

Zavedením nového systému odměňování však při shodné výši procentního základu dochází k nerovnému postavení vojáků v různých hodnostech. To v praxi znamená, že při shodném procentním základu nastaveném pro účelnou náhradu výdajů u nejvyšších hodností se vojáci v nejnižších hodnostech dostávají do existenčních problémů a naopak při nastavení procentní částky podle účelných nákladů u nejnižších hodností vojákům ve vyšších hodnostech náleží náhrada neúměrně vysoká proti reálným nákladům. Uvedené skutečnosti lze ilustrovat na příkladu náležející náhrady pro pracoviště v Belgii při určení jednotného procentního základu:

Hodnost	Služební tarif	NZŽN 18 %	NZŽN 28 %
Svobodník	20 290	1 589 €	2 472 €
Desátník	21 440	1 679 €	2 612 €
Četař	22 710	1 779 €	2 767 €
Rotný	26 490	2 075 €	3 227 €
Rotmistr	28 370	2 222 €	3 456 €
Nadrotmistr	30 270	2 371 €	3 688 €
Praporčík	32 370	2 535 €	3 943 €
Nadpraporčík	34 660	2 714 €	4 222 €
Štábní praporčík	45 190	3 539 €	5 505 €
Poručík	30 470	2 386 €	3 712 €
Nadporučík	34 670	2 715 €	4 224 €
Kapitán	39 930	3 127 €	4 864 €
Major	45 180	3 538 €	5 504 €
Podplukovník	50 430	3 949 €	6 143 €
Plukovník	60 940	4 772 €	7 424 €
Brigádní generál	71 450	5 596 €	8 704 €
Generálmajor	81 950	6 418 €	9 983 €
Generálporučík	92 460	7 241 €	11 264 €
Armádní generál	102 980	8 065 €	12 545 €

Procentní základ ve výši 18 % odpovídá NZŽN u vyšších vojenských hodností, což je srovnatelné s výší náhradu zaměstnanců Ministerstva zahraničních věcí na srovnatelných pozicích. Výše procentního základu ve výši 28 % je nastavena tak, aby odpovídala naopak u vojáků v nejnižších pozicích schopnosti pokrýt nezbytné náklady spojené s vysláním do zahraničí.

Navrhovanou úpravou se proto upravuje oprávnění ministr obrany k určení procentního základu diferencovaně pro jednotlivé hodnosti. Z příkladu vyplývá, že by to mělo být při stávající výši služebních tarifů od 18 % u nejvyšších vojenských hodností až do 28 % u nejnižších vojenských hodností.

K bodu 16

Od 1. července 2015 se pro výši výsluhového příspěvku a odbytného hodnotí zvýšeně pouze doba výkonu služby ve služebním zařazení uvedeném v zákoně o vojácích z povolání. V průběhu zařazení na služební místo s takovou činností však voják musí vykonávat i jiné činnosti na základě nařízení služebního orgánu nebo mu zákon dává právo k nekonání služby v určitých situacích (voják nekoná službu z důvodu čerpání volna náležejícího v souvislosti s výkonem předemné rizikové služby, řádné a zvláštní dovolené, preventivní a mimořádné rehabilitace, náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a volna z důvodu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení). Nepovažovat tuto dobu za dobu výkonu takové zvláštní služby je nespravedlivé. V tomto smyslu je navrhováno doplnit ustanovení zákona, které takové doby započte pro zvýšený zápočet.

Současně se pro účely provedení zápočtu stanoví způsob zohlednění jednotlivých dnů výkonu služby a pro stejné účely je stanoveno, že měsíc je vymezen každými 30 dny, které se sečtou v rámci necelých kalendářních měsíců.

K bodu 17

Protože první zkušenosti s poskytováním stabilizačního příspěvku ukázaly, že jde o poměrně rutinní proces, ve kterém vojáci nevyužívají všechna procesní práva v rámci řízení a naopak požadují rychlejší postup, navrhuje se zjednodušený režim řízení ve věcech služebního poměru v této věci. Veškeré podklady pro přiznání stabilizačního příspěvku jsou služebnímu orgánu známi ze služební činnosti a součinnost vojáka při přípravě rozhodnutí tedy není nutná. Zjednodušený postup personálním rozkazem je tak věcně i procesně odůvodněný.

K bodu 18

Viz odůvodnění k bodu 11 [úprava navrhovaná v § 68i odst. 2 písm. b)].

K čl. II - Účinnost:

Vzhledem k požadavku, aby navrhovaná úprava byla účinná co nejdříve, ale současně také s přihlédnutím k potřebě vytvoření určitého legisvakanačního období, se navrhuje účinnost zákona prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

V Praze dne 7. listopadu 2016

Předseda vlády:

Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.

Ministr obrany:

MgA. Martin Stropnický v. r.